

Op de duinen worden de komende jaren een paar honderd eengezinswoningen gebouwd. In korte rijtjes van twee tot zes woningen, altijd meebewegend met de hoogtelijnen van het duin

In DUIN geen schuttingen, rechte straten en grijze stoeptegels. Wel zijn er veel grassen, struiken en bomen die goed gedijen in het zand

“IK MERK AAN DE KINDEREN DAT ZE HIER VEEL MINDER NODIG HEBBEN”

TEKST ANNEMIEK DE GIER FOTOGRAFIE RENE VAN DER HULST

Helga Lobosco-de Jonge verhuisde in mei dit jaar met haar man Roberto en haar kinderen Vincenzo (4) en Fehlä (2) van Amsterdam naar Almere. Ze zijn de allereerste bewoners van de wijk DUIN.

EEN HUIS IN DE DUINEN

‘Sinds kort wonen we in de duinen. Niet de echte duinen, maar opgespoten duinen aan de zuidkant van Almere. Toch voelt het alsof we hier echt aan de kust zitten. Als ik aan de voorkant uit het raam kijk, zie ik duinen, aan de achterkant zie ik bos. Het is tien minuten lopen naar het strand, over zand- en schelpenpaden. Toen ik voor het eerst hoorde over dit project, vond ik het meteen interessant klinken. We woonden in de Amsterdamse Staatsliedenbuurt op vierhoog en hadden behoefte aan meer ruimte. Natuurlijk hebben we ook in andere plaatsen naar huizen

gekeken, zoals Haarlem en Wijk aan Zee. Maar DUIN deed ons bloed echt sneller stromen, het avontuur trok ons aan.”

GRATIS WONEN

“Omdat we de pioniers zijn van dit project, mogen we het eerste jaar gratis wonen. We betalen alleen gas, water en licht. In ruil daarvoor stellen we af en toe ons huis open voor geïnteresseerden en houden we een blog bij over onze ervaringen. Het wonen hier bevalt tot nu toe verrassend goed. Ik merk aan de kinderen dat ze hier veel minder nodig hebben. Van de zomer hoefden we alleen maar de deuren open te zetten, ze speelden urenlang in het zand. We gaan ook veel vaker lekker naar buiten dan toen we nog in Amsterdam woonden. Zelf ben ik inmiddels gewend aan de rust en de stilte. Het enige wat je hier hoort, zijn vogels. Ik vind het heerlijk.”

Helga: “De kinderen gaan elke avond in bad, dat hoort er nu eenmaal bij als je midden in de duinen woont.”

BEETJE VERBAASD

“Roberto mist Amsterdam meer dan ik. Het is zo dichtbij, een kwartiertje met de auto. Vrienden reageerden eerst een beetje verbaasd toen we vertelden dat we naar Almere zouden gaan. Maar nu begrijpen ze onze keuze wel. De komende jaren zullen hier nog veel huizen worden gebouwd. Het wordt dus wel drukker. Of we dat leuk vinden? Geen idee. Voorlopig blijven we hier in elk geval wonen.” ■

BIJZONDER WONEN

Voormalig klooster

St. Lucia in Bennebroek is een voormalig klooster van de Zusters Franciscanessen. Het neogotische gebouw is omringd door een kloostertuin en monumentale bomen, bijzondere bijgebouwen en een oude nonnenbegraafplaats. Inmiddels is in het gebouw een aantal herenhuizen en appartementen gerealiseerd. www.buiten-gewoonwoneninbloemendaal.nl

Naast de boswachter

Nieuwbouwwijk De Boswachterij in Dorst ligt midden in de natuur, en toch dicht bij Oosterhout en Breda. Hier geen rechte straten, maar een organisch gevormd landschap met zandruigen, een ven en veel groen, rust en ruimte. De woningen zijn ingepast in de natuur. www.deboswachterij.nl

Als kasteelheer/-dame

Haverleij is een bijzonder opgezette woonwijk bij 's-Hertogenbosch. Slechts 10 procent van de 225 hectare is bebouwd, de rest is een landschap van weilanden, bomenrijen, waterpartijen en een 18-holes golfbaan. Wonen kan in een van de negen woonkastelen en in Slot Haverleij. www.haverleij.nl

FOTO: BOUWFONDS ONTWIKKELING EN DE BOSWACHERIJ.NL

Lees de blog van Helga en Roberto op www.duin.nl/verhalen-van-t-duin.

WAT WILLEN DE KINDEREN?

Kinderen hebben ook zo hun wensen bij het zoeken naar een nieuwe woning. Waar letten zij op?

MOBILITEIT

De meeste mensen (59 procent) verhuizen tijdens hun kindertijd een of twee keer, 21 procent verhuist minstens drie keer.

(Bron: Social and Public Health Sciences Unit)

Gezinnen met kinderen verhuizen liever (23 procent) dan alleenstaanden (15 procent) of ouders zonder kinderen (9 procent).

(Bron: voormalig ministerie van Wonen, Wijken en Integratie)

“Een héle grote Lego-zolder!”

“Een tuin, dan mag ik misschien een poes van mama.”

“Een huis dicht bij het hockeyveld.”

“Ik wil in dezelfde buurt blijven wonen, dan hoef ik niet naar een andere school.”

“Een trampoline. Zo'n grote met een net eromheen.”

“Ik hoop dat er niet alleen maar baby's wonen in onze nieuwe straat maar ook grotere jongens waar ik mee kan voetballen.”

“Mijn grootste wens is een eigen kamer die ik niet hoef te delen!”